

Sygn. akt I C 4042/15 upr.

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 18 sierpnia 2015 r. (data prezentaty biura podawczego Sądu) powódka (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w W. wniosła o zasądzenie od pozwanego S. C. na jej rzecz kwoty 786,53 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenie kosztów procesu, według norm przepisanych i wydanie w tym zakresie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Uzasadniając swoje roszczenie powódka wskazała, że strony zawarły umowę nr (...) na monitorowanie sygnałów lokalnego systemu alarmowego oraz podejmowanie interwencji w obiekcie wskazanym w tejże umowie. Na jej podstawie pozwany był zobowiązany do zapłaty wynagrodzenia na rzecz strony powodowej za czynności wymienione w tejże umowie, w oparciu o wystawione przez nią faktury VAT, na jej numer rachunku bankowego. Strona powodowa za wykonanie usługi wystawiła pozwanym faktury VAT opiewające na łączną kwotę 677,35 zł. Powódka podniosła, iż wskutek zaistniałej zaległości pismem z dnia 25 kwietnia 2014 r. wezwała pozwanego do zapłaty istniejącej zaległości wraz z odsetkami ustawowymi, aczkolwiek wezwania te pozostały bez odpowiedzi. Powódka wskazała, iż niniejszym pozwem domaga się od pozwanego zasądzenia kwoty 786,53 zł, na którą składają się kwota 677,35 z tytułu należności głównej oraz kwota 109,18 zł z tytułu skapitalizowanych odsetek. (pozew – k. 2-3v.).

W dniu 21 sierpnia 2015 r. Sąd Rejonowy dla (...) w W. II Wydział Cywilny, w sprawie o sygn. akt II Nc 19251/15, wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym orzekając, iż pozwany S. C. zobowiązany jest zapłacić stronie powodowej (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością spółce komandytowej z siedzibą w W. kwotę 786,53 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 18 sierpnia 2015 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 227,00 zł tytułem kosztów procesu. (nakaz zapłaty – k. 17)

Pozwany S. C. skutecznie wniósł sprzeciw od wyżej wskazanego nakazu zapłaty, w którym zaskarżył go w części – tj. co do kwoty 320,70 zł. Ponadto pozwany zażądał zasądzenia od strony powodowej na jego rzecz kosztów procesu, według norm przepisanych. Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w zaskarżonej części, albowiem w jego ocenie roszczenie nim objęte uległo przedawnieniu. Pozwany wskazał, iż należności z wystawionych przez stronę powodową faktur VAT o nr: (...) uległy przedawnieniu w świetle postanowień art. 751 Kodeksu cywilnego. W tej części pozwany zaskarżył nakaz zapłaty. (sprzeciw od nakazu zapłaty – k. 19-22).

W piśmie przygotowawczym stanowiącym odpowiedź na sprzeciw strona powodowa ograniczyła powództwo o kwotę 466,00 zł, natomiast w pozostałym zakresie podtrzymała swoje pierwotne żądanie. Na dochodzoną ostatecznie kwotę składają się: kwota 9,70 zł tytułem odsetek ustawowych od kwoty 466,00 zł liczonych od dnia 18 sierpnia 2015 r. do dnia 20 listopada 2015 r. (dzień zapłaty kwoty 466,00 zł przez pozwanego), kwota 320,53 zł tytułem należności głównej, kwota odsetek ustawowych liczonych od kwoty 320,53 zł od dnia 18 sierpnia 2015 r. do dnia zapłaty oraz koszty procesu, w tym koszty zastępstwa procesowego, według norm przepisanych. (pismo przygotowawcze powódki z dnia 30.12.2015 r. – k. 30-35).

Przed zamknięciem rozprawy, strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska w sprawie i nie zgłaszały żadnych innych wniosków dowodowych.

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

W dniu 17 czerwca 2010 r., pomiędzy (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością spółką komandytową z siedzibą w W. (dalej jako (...)) – a S. C., została zawarta umowa na monitorowanie sygnałów lokalnego systemu alarmowego oraz podejmowanie interwencji w obiekcie położonym we W. przy ul. (...). Na podstawie przedmiotowej umowy, S. (...) zobowiązała się do monitorowania sygnałów systemu alarmowego oraz do podejmowania interwencji w wyżej wskazanym obiekcie, przez czas nieokreślony. Zgodnie z zapisem § 5 ust. 1 umowy pozwany S. C. zobowiązał się do uiszczenia na rzecz S. (...) wynagrodzenia za monitorowanie oraz gotowości do podjęcia interwencji w kwocie 50,00 zł, powiększonej o stawkę podatku VAT w wysokości 22% miesięcznie, płatnego zgodnie z otrzymaną fakturą

(abonament). Kwota abonamentu miała być waloryzowana co 6 miesięcy o stopień inflacji ogłaszany przez Główny Urząd Statystyczny (§ 5 ust. 2 umowy). (**dowód:** umowa – k. 15-16; okoliczność bezsporna)

Od marca 2013 r. pozwany S. C. zaprzestał uiszczania należności wynikających umowy łączącej go z S. (...). W tym czasie zleceniobiorca S. (...) pozostawał w gotowości do spełnienia swego zobowiązania wynikającego z łączącej strony umowy. (**dowody:** pismo pozwanego – k. 36; pismo powódki – k. 37; okoliczności niesporne).

S. (...) wystawiła na rzecz S. C. następujące faktury VAT:

1. fakturę VAT nr (...) w dniu 29 marca 2013 r., na kwotę 64,14 zł, z terminem płatności do dnia 12 kwietnia 2013 r.;
2. fakturę VAT nr (...) w dniu 30 kwietnia 2013 r., na kwotę 64,14 zł, z terminem płatności do dnia 14 maja 2013 r.;
3. fakturę VAT nr (...) w dniu 30 31 maja 2013 r., na kwotę 64,14 zł, z terminem płatności do dnia 14 czerwca 2013 r.;
4. fakturę VAT nr (...) w dniu 28 czerwca 2013 r., na kwotę 64,14 zł, z terminem płatności do dnia 12 lipca 2013 r.;
5. fakturę VAT nr (...) w dniu 31 lipca 2013 r., na kwotę 64,14 zł, z terminem płatności do dnia 14 sierpnia 2013 r.;
6. fakturę VAT nr (...) w dniu 30 sierpnia 2013 r., na kwotę 64,14 zł, z terminem płatności do dnia 13 września 2013 r.;
7. fakturę VAT nr (...) w dniu 30 września 2013 r., na kwotę 64,14 zł, z terminem płatności do dnia 14 października 2013 r.;
8. fakturę VAT nr (...) w dniu 31 października 2013 r., na kwotę 64,14 zł, z terminem płatności do dnia 14 listopada 2013 r.;
9. fakturę VAT nr (...) w dniu 29 listopada 2013 r., na kwotę 64,14 zł, z terminem płatności do dnia 13 grudnia 2013 r.;
10. fakturę VAT nr (...) w dniu 31 grudnia 2013 r., na kwotę 64,14 zł, z terminem płatności do dnia 14 stycznia 2014 r.;
11. fakturę VAT nr (...) w dniu 01 marca 2014 r., na kwotę 64,14 zł, z terminem płatności do dnia 17 marca 2014 r.

(**dowody:** faktury VAT – k. 8-13v.; okoliczności niesporne)

S. (...) dokonała zsumowania niezapłaconych faktur VAT i wysłała S. C. wezwanie do zapłaty opiewające na łączną kwotę 729,12 zł. Na przedmiotową kwotę składały się: kwota 677,35 zł tytułem należności głównej z niezapłaconych przez S. C. faktur VAT oraz kwota 51,77 zł tytułem odsetek liczonych od każdej poszczególnej niezapłaconej faktury VAT. S. C. został także określony siedmiodniowy termin na zapłatę, liczony od otrzymania przez niego przedmiotowego wezwania. (**dowód:** wezwanie do zapłaty – k. 14; okoliczność niesporna).

W dniu 20 listopada 2015 r. S. C. uiszczył na rzecz S. (...) z tytułu należności wynikających z ww. faktur jedynie kwotę 466,00 zł. (**dowód:** wyciąg z rachunku w banku (...) powódki – k. 38; okoliczności niesporne).

Ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie, Sąd oparł się na nie budzących wątpliwości dokumentach prywatnych przedstawionych przez stronę powodową, których autentyczność nie nasuwała wątpliwości, jak również nie były one w żaden sposób kwestionowane przez pozwanego. Złożone przez stronę powodową dokumenty wzajemnie się uzupełniały i potwierdzały, tworząc logiczną całość.

Sąd, wobec stanowisk stron procesu, oparł swe ustalenia również podstawie twierdzeń samych stron postępowania o okolicznościach niniejszej sprawy, które zostały potwierdzone przez stronę przeciwną niż ta, która je powoływała, albo przynajmniej nie zostały przez nią zaprzeczone, a w związku z tym, jako bezsporne, w ogóle nie wymagały wykazywania ich prawdziwości za pomocą dowodów (art. 229-230 k.p.c.).

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Na gruncie zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego oraz w kontekście stanowisk stron powództwo (...) Sp. z o.o. Sp. k. przeciwko S. C. nie zasługiwało na uwzględnienie, za wyjątkiem kwoty skapitalizowanych odsetek ustawowych od kwoty 466,00 zł uiszczonej przez pozwanego w dniu 20 listopada 2015 r., tj. kwoty 9,70 zł.

Dochodzona pozwem kwota stanowi należność za monitorowanie sygnałów lokalnego systemu alarmowego oraz gotowość do podjęcia interwencji zgodnie z umową z dnia 17 czerwca 2010 r. o nr M./ (...).

W ocenie Sądu sprawę niniejszą należy rozpoznawać w oparciu o przepisy Kodeksu cywilnego regulujące umowę zlecenie, tj. art. 734-751 k.c. Zawarta pomiędzy stronami procesu umowa o numerze (...) z dnia 17 czerwca 2010 r., jest bowiem umową zlecenia, której przedmiotem jest świadczenie usług (art. 734 § 1 k.c. w zw. z art. 750 k.c.). Na mocy omawianej umowy, zleceniobiorca (strona powodowa) zobowiązał się do świadczenia na rzecz zleceniodawcy (pozwanego) usług w postaci monitorowania sygnałów lokalnego systemu alarmowego oraz podejmowania interwencji, w zamian za zapłatę wynagrodzenia w postaci abonamentu w wysokości wskazanej w tejże umowie, powiększonego o podatek VAT.

Stosownie zaś do treści przepisu art. 751 pkt. 1 k.c. z upływem lat dwóch przedawniają się roszczenia o wynagrodzenie za spełnione czynności i o zwrot poniesionych wydatków przysługujące osobom, które stale lub w zakresie działalności przedsiębiorstwa trudnią się czynnościami danego rodzaju; to samo dotyczy roszczeń z tytułu zaliczek udzielonych tym osobom. Jeśli dłużnik podniesie przeciwko wierzycielowi zarzut przedawnienia roszczenia zgodnie z art. 117 § 2 k.c., uchyla się od zaspokojenia roszczenia majątkowego.

Zgodnie z art. 120 § 1 k.c. bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Jeżeli wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego, bieg terminu rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stałoby się wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynność w najwcześniejszym możliwym terminie. Za termin o którym mowa w zdaniu poprzedzającym należy przyjąć wskazany w powołanej fakturze dzień następujący po terminie płatności tej faktury.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany podniósł zarzut przedawnienia roszczenia do kwoty 324,81 zł wynikającej z faktur VAT o nr: (...), płatnych w okresach od 12 kwietnia 2013 r. do 14 sierpnia 2013 r. Powyższy zarzut Sąd uwzględnił, uznając, że roszczenie powoda co do kwoty 324,81 zł, tj. sumy należności głównych oraz skapitalizowanych odsetek za ten okres uległo przedawnieniu z upływem 2 lat w świetle przepisu art. 751 pkt. 1 k.c. Strona powodowa wniosła pozew w dniu 18 sierpnia 2015 r., zatem zarzut przedawnienia będzie skuteczny w stosunku do należności wymagalnych przed tym dniem. Z faktur dołączonych do pozwu jednoznacznie wynika, że należności wymienione w niniejszym akapicie faktur VAT, których termin płatności upływał przed dniem 18 sierpnia 2013 r. są należnościami przedawnionymi. Termin wymagalności najwcześniejszej z ww. faktur VAT przypadał bowiem na dzień 15 sierpnia 2013 r. Przedawnienie niewątpliwie dotyczy to wszystkich kwot objętych starszymi fakturami, wystawionymi przed wyżej wymienioną datą.

Sąd pragnie wskazać, że w pełni podziela pogląd zaprezentowany przez Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 09 listopada 1994 r. w sprawie III CZP 141/94, w której przyjęto, że roszczenie o odsetki ulega przedawnieniu w terminie przewidzianym dla świadczeń, niezależnie od charakteru długu głównego. Sąd Najwyższy wskazał, że określenia terminu przedawnienia roszczenia o odsetki należy więc poszukiwać także w art. 118 k.c., jednak jednolicie w tej jego części, która odnosi się do roszczeń o świadczenia okresowe. Roszczenie o odsetki traci więc zarówno z taką działalnością, jak i z każdym innym stosunkiem prawnym, rodzącym obowiązek spełnienia świadczenia pieniężnego.

W rezultacie powyższych rozważań powództwo o zapłatę kwoty 320,70 zł, tj. części roszczenia nie objętego zaskarżeniem w sprzeciwie od nakazu zapłaty, II Nc 19251/15 wraz z żądaniem zasądzenia odsetek ustawowych od ww. kwoty należało oddalić, jako przedawnione (pkt. 2 sentencji wyroku).

Na uwzględnienie zasługiwało jednak zmodyfikowane w piśmie z dnia 30 grudnia 2015 r. żądanie zasądzenia na rzecz strony powodowej od pozwanego kwoty 9,70 zł z tytułu skapitalizowanych odsetek ustawowych liczonych od kwoty 466,00 zł za okres o dnia 18 sierpnia 2015 r. – tj. dzień wniesienia pozwu – do dnia 20 listopada 2015 r. – tj. dnia spełnienia przez pozwanego roszczenia w ww. części. Roszczenie to wynikało z faktur VAT, których termin wymagalności należności w nich wymienionych przypadał po dniu 18 sierpnia 2013 r., a zatem należności nieprzedawnionych. Jednocześnie Sąd pragnie zauważyć, iż pozwany nie kwestionował w toku procesu faktu należytego wykonywania umowy przez zleceniobiorcę, nie kwestionował również wysokości wynagrodzenia należnego zleceniobiorcy w ramach tej umowy. Wręcz przeciwnie, roszczenie w zakresie nieprzedawnionym spełnił w toku procesu. Tym samym, Sąd orzekł jak w pkt. 3 sentencji wyroku.

Zgodnie z art. 505 § 2 zd. 1 k.p.c. nakaz zapłaty traci moc w części zaskarżonej sprzeciwem.

Wprawdzie powód ograniczył powództwo co do kwoty 466,00 zł (k. 30-35), lecz cofnięcie to skutek zamierzony przez stronę powodową odniosło jedynie co do kwoty 4,11 zł, stanowiącej różnicę pomiędzy zaskarżoną częścią roszczenia nieobjętego zaskarżeniem w sprzeciwie od nakazu zapłaty, II Nc 19251/15 (tj. kwotą 320,70 zł), a częścią roszczenia wynikającego z faktur VAT o nr: (...), tj. kwoty 324,81 zł. Przyjąć należało, że strona powodowa cofnęła powództwo w zakresie kwoty 4,11 zł, co z kolei prowadziło do umorzenia postępowania w tym zakresie, na podstawie art. 355 § 1 k.p.c., ze względu na brak podstaw do przyjęcia, że czynność ta była w jakikolwiek sposób niedopuszczalna (art. 203 § 4 k.p.c.) (pkt. 1 sentencji wyroku).

Z powyższych względów orzeczono jak w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

(...).

W., dnia 21/03/2016 r.